

Zagreb, 20.11.2012.

HRVATSKA KULTURNA ZAJEDNICA STUTTGART
70184 STUTTGART, Stafflenbergstr. 46

Dragi svi!

Ima trenutaka u kojima bi smo zaustavili prolaznost, nasmiješili se nekom božjem objektivu, stisnuli ruku osobi preko puta i samo trajali, sve više postajući detalj fotografije, kut zaustavljenih kazaljki, postajući uzajamnost od koje zastaje dah, a grudi i ono kuckavo i drhtavo u njima opjesmljuju se kao središte svijeta, kao jedina preostala varijanta smisla. Je li to romor jesenje stuttgarttske kiše ili pljesak dječijih ručica što nam kažu bravo, ili možda naša uobrazilja da smo tamo negdje, daleko u nepoznatom svijetu, potrebni nekome poznatom, nekome tko u nama prepoznaće svoju riječ i svoj jezik, nekome tko je prekoracio prag svoj ljubljeni ušavši u našu iluziju.

Oni su Andrea, Zrinko, Petar, oni su Mirjana, Marija, mali Štefan... oni su tako znana imena, tako topli slatki kolačići servirani na pladnju gostoprимstva, oni su mi, a mi Oni, tako da se spliće i sjedinjuje, tako da čvrsne i stvara se prijateljstvo koje nikada i nitko, koje se ničim neće moći, neće htjeti i neće znati raskinuti.

Adresiram ove misli njihovim mislima, preplićem naše prste s njihovim virtualnim prstima, pokušavam reći neizrecivo, pokušavam se zahvaliti nezahvalivom, odužiti neoduživom.

Zato vam Dragi naši - i prijatelji i sunarodnjaci i znanci i rođeni, jedno jednostavno, jedno skupno, jedno veliko i sveobuhvatno Hvala!

Za sve što smo doživjeli i čega ćemo se vječno sjećati, za sve što ćemo još doživjeti i što ćemo zajednički planirati, za sve!!!

RAVNATELJ:

Vojin Perić

